

Biologisch boeren is samen produceren

seerde veehouderijbedrijven en anderzijds gespecialiseerde akkerbouw- en/of groentebedrijven, waarbij voer, stro(oisel) en mest worden geleverd. De regelgeving rond de biologische landbouw is ook gericht op het sluiten van mineralenkringen, maar biedt daarbij ruimte voor overgang (zie kader). De verwachting is dat in de toekomst biologische productie in alle sectoren alleen nog maar gebaseerd mag zijn op het gebruik van grondstoffen van biologische oorsprong. Samenwerking tussen gespecialiseerde biologische bedrijven wordt dan steeds belangrijker. Vanwege een sterke voorkeur van ondernemers voor korte transportafstanden van mest, stro en voer zal daarbij gefocust moeten worden op een regionale afstemming van de mineralenstromen.

Nieuwe regelgeving stro en voer

Voor de biologische varkenshouders is het van belang tijdig na te gaan hoeveel stro en biologisch voer (van welke kwaliteit) er nodig is om aan de nieuwe regelgeving te voldoen. Oriënteert u zich daarvoor op strategische samenwerking met een akkerbouwer, die dan belangstelling zal hebben voor een deel van uw varkensmest. In verschillende delen van ons land lopen projecten voor zogenaamde koppelbedrijven (http://www.louisbolk.nl/lb/veeh/_koppel.htm).

Johan Zonderland, Ina Enting, Matteo de Visser en Joanneke Spruijt-Verkerke (PPO)

Biologische mest, voer en stro zijn onvoldoende beschikbaar. Bovendien zijn deze biologische “grondstoffen” in de regel duurder dan gangbare. Vraag (voorkeur) en aanbod, oftewel de markt, voor deze grondstoffen is in ontwikkeling. Dit alles blijkt uit een enquête onder leden van de Biologische Producentenvereniging Achterhoek. Voor het sluiten van de mineralenkringlopen moet meer voer en mest worden uitgewisseld.

Sluiten van kringloop

Binnen de biologische productie staat het sluiten van (mineralen)kringlopen centraal. Er zijn maar weinig gemengde bedrijven in Nederland. Het sluiten van kringlopen moet dan gebeuren door samenwerking tussen enerzijds gespeciali-

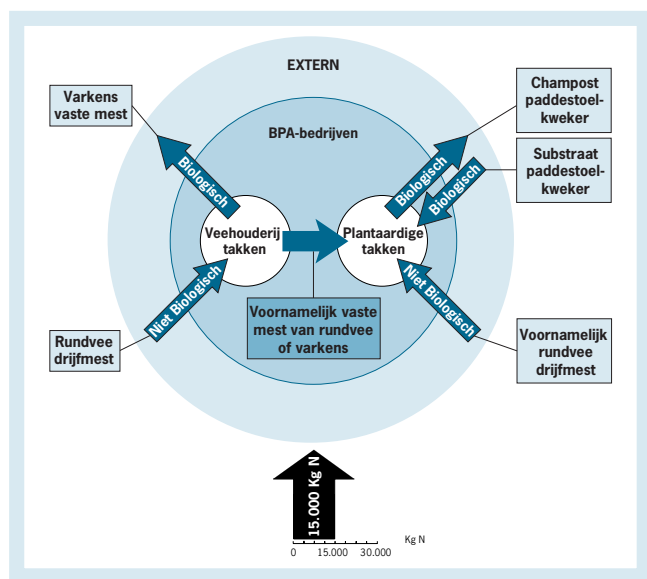
seerde veehouders en anderzijds gespecialiseerde akkerbouwers. In onderstaande tabel staan voor varkenshouders de huidige regelgeving plus verwachtingen voor toekomstige regelgeving omtrent gebruik van biologische grondstoffen.

Biologische mest relatief duur

Voor de Biologische Producentenvereniging Achterhoek (zie kader) zijn de mineralenstromen berekend. Hieruit blijkt dat er binnen de BPA een tekort aan mest is. Ondanks dit tekort wordt er toch nog een grote partij vaste varkensmest afgevoerd naar een extern bedrijf (zie figuur 1). Voor deze partij varkensmest is weinig belangstelling binnen de BPA in verband met de minder gunstige stikstof/fosfaat-verhouding van vaste varkensmest in vergelijking met rundveedrijfmest. Daarnaast spelen de bijkomende kosten van deze mest ook een rol. BPA-bedrijven met een plantaardige tak voeren vooral mest in de vorm van gangbare rundveedrijfmest aan (56%). Doordat het aanwenden van gangbare mest nog gedoogd wordt en het aanwenden van gangbare mest momenteel geld oplevert, hebben biologische bedrijven weinig geld over voor biologische mest. Mocht er binnen een regio een tekort ontstaan aan biologische

Tabel 1 Huidige en verwachte regelgeving rondom gebruik van biologische mest, voer en stro

	Huidige regelgeving	Verwachte regelgeving
Mest	Bij teelt van biologische gewassen mag het aandeel mest van biologische oorsprong niet minder dan 20 % van het totaal zijn.	Waarschijnlijk wordt het percentage biologische mest van 20% in de toekomst hoger.
Voer	Tot 24 augustus 2005 mag in het jaarrantsoen van varkens maximaal 20% niet biologisch voer zitten. Ruwvoer moet altijd 100% biologisch zijn.	100% biologisch voer.
Stro	Er mag in de biologische varkenshouderij gangbaar stro als strooisel gebruikt worden.	Nog niet duidelijk.

Figuur 1 Stikstofstromen van alle bedrijven uit de Biologische Producentenvereniging Achterhoek. De dikte van de pijlen geeft de hoeveelheid stikstof (kg) weer

mest, dan kunnen bedrijven met akkerbouw of tuinbouw op zoek naar andere bronnen voor organische stof zoals GFT-compost of champest.

Biologische Producentenvereniging Achterhoek

De Biologische Producentenvereniging Achterhoek (BPA) is een vereniging die ontstaan is als een samenwerkingsverband tussen biologische agrarische bedrijven. Het doel van de BPA is het verbeteren van de inkomsten van de leden door de keten van producent tot consument meer in eigen beheer te nemen. De BPA bestaat momenteel uit 24 (aspirant-)leden. De groep bestaat zowel uit bedrijven op het gebied van akkerbouw, vollegrondsgroenten, fruitteelt, melkveehouderij, varkenshouderij en champignons als uit winkels en distributeurs. Op 17 BPA-bedrijven zijn bedrijfsgegevens verzameld. Daarnaast zijn aan de bedrijfsleider aanvullende vragen gesteld over de samenwerking met andere BPA-bedrijven. Uit de bedrijfsgegevens zijn met behulp van een rekenmodel de stikstof- en fosfaatstromen berekend tussen BPA-bedrijven en externe bedrijven, handelaren, afnemers etc. Hierbij is geïventariseerd uit welke takken ieder bedrijf bestaat. Daarna zijn per bedrijf en per tak de in- en output in kaart gebracht. Dit onderzoek is uitgevoerd in opdracht van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

Uit figuur 1 blijkt dat er nog een grote partij vaste biologische varkensmest naar een biologisch bedrijf buiten de regio gaat. Aanwenden van deze mest binnen de BPA zal de mineralenkringloop verder sluiten.

Weinig uitwisseling van voedergrassen

Binnen de BPA is er slechts tussen twee bedrijven uitwisseling van voedergrassen. Uit de enquête blijkt echter dat akkerbouwers bereid zijn om voedergrassen te telen, als daar

tenminste vanuit de veehouderijtakken belangstelling en financiële compensatie voor is. Behalve deze akkerbouwproducten kunnen ook meer restproducten uit de akkerbouw door veehouders gebruikt worden zoals uitgesorteerde aardappelen, peen en witlofpennen. Een aantal BPA-bedrijven met een veehouderijtak voeren niet-biologisch gras of maïs aan met het argument dat biologisch ruwvoer relatief duur is.

Tekort aan stro

BPA-akkerbouwers voeren het overgrote deel van hun stroproducten af naar collega's met een veehouderijtak. Maar de behoefte aan stro bij deze veehouders is nog vele malen groter. Daarom wordt er op grote schaal stro aangevoerd van externe bedrijven of handelaren. In de regelgeving staat (nog) niet dat strooisel van biologische oorsprong moet zijn. Veehouders binnen de BPA voeren dan ook veelvuldig gangbaar stro aan. Als belangrijkste reden noemen zij de hoge kosten van biologisch stro in vergelijking met gangbaar stro. Daarnaast vinden BPA-bedrijven het geringe aanbod van biologisch stro een bottleneck. Om meer stro te produceren zouden akkerbouwers meer granen moeten verbouwen. Dit is zowel economisch als praktisch (in verband met vruchtwisselingen) niet haalbaar. Volledige zelfvoorziening voor wat betreft stro zal dus niet lukken.

Conclusie

Uit analyse van de in- en uitgaande mineralenstromen van een belangrijk deel van de agrarische bedrijven in Biologische Producentenvereniging Achterhoek (BPA) blijkt dat de BPA-kringloop nog lang niet gesloten is. Er bestaan zeker mogelijkheden om deze kringloop verder te sluiten. Met name op het gebied van mest- en voeruitwisseling valt nog veel te winnen. Voorkeur van bedrijven voor bepaalde producten of grondstoffen en prijsvorming spelen hierbij een belangrijke rol en communicatie tussen bedrijven, eventueel via een intermediair, is essentieel.

